

hadies Polonių savo išmykiaja iš šios senos?

Šioje senoje išmykloje nėra jau Polonių savo: klasikumas, īspūdžiantys valius, senumeli, džiaugsmantis savo žvejybos, kuočiavimo, kur vaidinama bei tez uoci, bei potaičiavimais - tarpomis šilti karalienei.

I. Kadil Hamletas aukštine alkoxij, gbandžiųjį pripažinti ir perimti kito karaliaus, o sau vadina „nūtinu ir verę“?

Nes alkoxiai, pripažinti žvaigžmenę, kadais tarp frankov, žiuonur, jog šie piliečiai išpažįsta". O save verę ir nūtinu vadina dėl to, jog tik veriliukas

Ač Hamletas - ^{dramatika}
asmenybė?

Vieno garsiausios renesanso epochos raikojo Viljamo Šekspyro pjesė „Hamletas“ paeigendinus herojus Hamletas - dramatika asmenybė? Priejių vystantasis viltinis verčia Hamletą žindoti neštūti apie savo gyvenimo prasmes - jo monologai atskleidžia jo vidinę būseną: drėgas, neryštingumas. Hamlio gyvenimą sudrėja baisios negudros - tėvo mirtis, motinos vestuvės ir žmona, kad iš tėvo mirtės didi.

¶ Hamletas velybas vadiua pristatinėti ir sentantėti, nes I. žiuočiai transpozicija.

2. laiko žanrą išdavinti, nes neipė nė vienai meno gretėti tuo tėvo mirties.

3. Nes žino, jog Ofelija yra nauja ir nulutes nėj parantė.

Pagrindių žengini, kad III veiksmo ženmai - sūžinė

Patyges dangu relinijų, neįtardamas apie krikšto įmogaus laikinumą nerti. Hamletas subysta, susitiprėja, išgyja jėgas ginti savo gyvenimo principus.

Trečiojo veiksmo tema - sūžinė. Fleetos scenoje, kuriame Hamletas įnaktori su savo senais draugais Gildenteriu ir Rozentrančiu, Hamletas aukščiai apdineja į Gildenterio sūžinę žodžiais: „Yūs norintumėte groti manimi; jūs tariates žings mano vartuveliuius.“ Hamletas supranta, jog jo draugai išdare jį, pasirinkdamai žanruose karo žurnaliniuose ir karalienei, ir leidžia jems tai suprasti. Po spektaklio karalius, užsiduregė tamboriję, pradėja algūlanti už savo nuodėmes, nes Hamletui pažymė „Pelekant“ deka „palisti“ klaudiopius ^{galiai}. Šis, patikrėjant kelių, išpažįsta savo nūtaklinius ir baltžiačiai nėlo dėl to nurodantys, ir monologas baigiasi žodžiais „Bal vidas bus geras!“ Po žo pries spektaklio balbė domavosi su motina, Hamletas ir jis prievertė pripažinti savo baltžiačiai algūlanti: „Tu algėse atis iš mano sėlo: / Aš ten natau judei, apliai dėmer, / Noriu nubepuktini.“ Karalius, noks ir galvoja, kad sinus paniūžę, pripažįsta savo nuodėmes ir Hamlio padarinius. Šis, savo moterę, kurią savo nuomonę ir nėlo konkretaus neptaria. Taigi, patikrėjant savo žodžių ir žvejagalių, Hamletas patičia savo artimius sūžinė, žanrus nubiliaja jais, nes šie, net suvokę savo baltžiačiai algūlantavim, nei kurta nėlo teisti.

Patyres daug nėšimų, nėštymas apie kultūrės žmogus kaičiuičius mirtį, Hamletas subysta, sustiprija, įgyja jėgas ginti savo gyvenimą. Hamletas pasirygė sava žalos proto - po susitikimo su šimtke, nepakla, stiliai aplia iš turto vytildynęs, pirmiau nori išsištinti, ar žai yra žiesa (jo tėvo mirtynas). Šiandienas sava žalos jis neturi optimistinės bėročių. Dėl žiesos jis pasirygęs padaryti bet ką - neturi paaukoti artimųjų. Hamletas - ne herojas išvaidos, tačiau žalos ir kiltinės proto, redomas vietoje patys. visuomenės iš prapindių. Nori būti želcas, jog viskas atlikta žinių pagrindu.

Nauji dalybos

66-ojo žodžio būrys subjektis iš Hamlets sijos. gerai žinomas - jie abu nėštymas apie mirtį, apie apropwytes dienos metu jems. Kie abu būrys apibūdis išteršiu,

Kol žmogus galima vadinti

distingo osmenybę?

Jé, „asmenybė“

parlatinis satyros - ženės klaušimas

Destygynas

I. žmonė, kuris sudėja žinių pagrindu visuomenėje, galima vadinti distingo osmenybės

Renaissance LDK

XVII a. Daug žales žmogaus itale Žygimanto Augusto Senojo žmona Bonos Sforca; iš moksly gres žiūtingyje valdai. Plinta reformacija, „dekanijos amžius“ - sutare religijos, žemės. 1536. Princas žmogus LDK išleido Bałtarcinijos pilietis Pocanciūn Storimer. Teodorus Mylōšauskis italams parodo, kad skirtumas religijos nėra būtus drėgnygtai. Reformacija ir kontreformacija statins klostyrus. Pirmieji gražinai kūrimai - būtybių talba, vėliau iš po žmogaus ištremme lenky talba.

Stumbro pavalkslas

Stumbro išveidbos aprasyminas - hiperbolizuotas. Stumbros - didingas, iparlingas gyvunas. Stumbros būsis iš žalos, kai jis yra. Gyvūnas atsiruoja, santiurus, nufli iš sau pats sava veikus. Stumbros gyvūnėmis - pavyzdys žmogaus.

Vijanto Didžiojo pastovinėnas

Muovinės Vijoanto Didžiojo šteinės mordangų labo eilės, vienai iš epizodus - gis nė vienė apie stumbrus. Vijoantės šteinėnėnai iš tai, kad buvo itin žmogūstas